

PREU: 5 Cènts.

Barcelona 13 Maig 1911

ENPATUFET

ANY VIII N.º 383.—Redacció y Administració: Cardenal Casañas, 4 (Riera del Pi)

—Mamà? ¿que no't fas mal quan te pentines aquets cabells?

Maig

Es el Maig el cinquè més del nostre calendari y el tercer del dels romans, que l'anomenaven *Majus*, expressant la idea de *major*, per ser en realitat aquesta mesada aquella en que la naturalesa's mostra en la seva plenitud y magnificència.

A fè, que crech que no dech fer grans esforços pera demostrarvos lo mereixador que es el Maig dels honors y la primacia que si li concedeixen entre tots els mesos de l'any: situat dintre de la Primavera y en lo millor de la Primavera, se'ns presenta habillat ab les majors gales que aquesta pugui oferir; les seves diades són llargues, el seu clima temperat y el seu oreig perfumat ab aromes de tota mena de flors de les que s'encatifen prades y jardins en prodigiosa varietat y abundancia.

Durant el Maig, celebraven els romans les anomenades festes de Flora, deesa de les flors y de la Primavera, a la qual el consagraven.

Aquesta divinitat pagana, la representaven els romans com una noya graciosa y somrienta, vestida ab una túnica vaporosa, coronada de flors y sostenint en un bras el corn de l'abundancia, del que'n queyen flors y fruits en gran nombre.

Les festes de Flora o *Florals* se verificaven en temps de l'Imperi ab gran festuositat, si be donaven lloch a grans dissipacions. D'elles prenen peu els nostres Jochs Florals, que també se celebren dintre del mes de Maig, si bé's diferencièn de les antigues festes pel seu sentit eminentment cristià y culte.

En els pobles catòlics, el mes de Maig està consagrat al culte de la Verge Santíssima, per lo que s'anomena també Mes de Maria.

Les histories den Bolavà

Un fet que sembla mentida

EN TRE poch y massa! Lo cert es que hi hà coses que un no se les pot creure, encara que vulgui. Y la que'm va explicar en Bolavà l'últim dia que'l vaig veure es d'aquelles que, vaja, no's poden portar ni ab una conductora. No, no me'l creya, no me'l podia creure, com no us ho creurèu vosaltres de primera impressió. Després, davant les proves, no vaig tenir més remey que créureho, y aquell fet que semblava mentida, resultà cert, tan cert com tot lo que en Bolavà conta.

Anem a la cosa. En Bolavà se trobava aquí a Barcelona, passejantse per la Rambla, aburrintse y anyorant els viatges extraordinaris y les besties feres, ab les quals tan sovint ha tingut tractes.

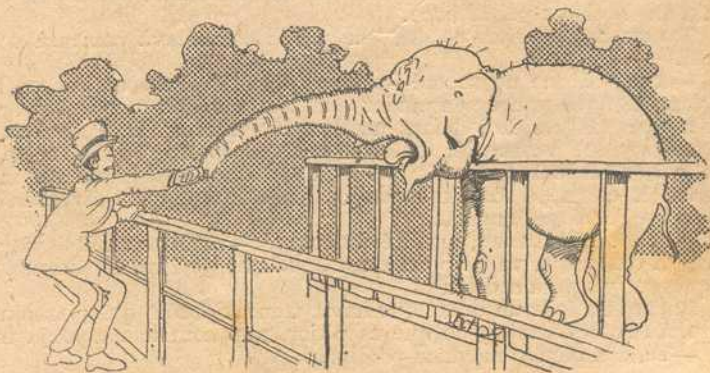
Badant pels aparadors de les botigues, va veure en una perfumeria unes pastilles de savó del Congo, y'n comprà una no més, perque a l'etiqueta hi havia un paisatge africà, que a n'en Bolavà li agradava molt.

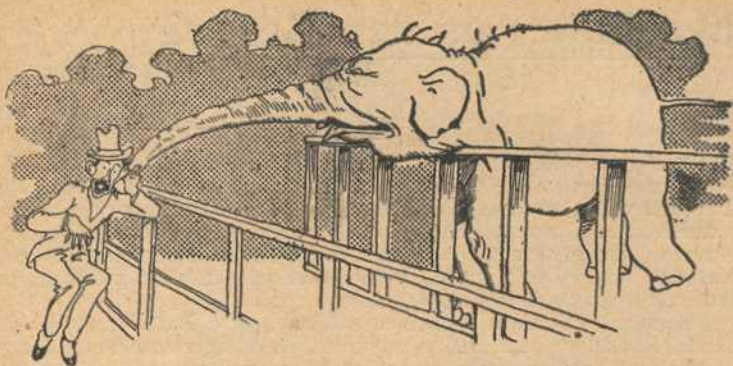
Se ficà la pastilla de savó a la butxaca y tornà a passejarse y a aburrirse. Tot de cop, li vingué una idea: Ja que no podia esperar a trobar feres lliures per la Rambla, decidí anarsen al Parch pera veureles engabiades.

Y se n'anà de dret a la gabia de l'Avi. Quan l'elefant el va veure, lo primer que va fer va ser allargar la trompa demanantli llonguet.

—¡Quin elefant més mansol!—va exclamar en Bolavà.—¡Això fa fàstich, home! A mi doneume besties ferotges, que fassin mal, que hi hagi perill.

Y desitjós de veure un elefant enrabiat, comensà a enganyarlo. L'ele-

fant allargà la trompa, y en Bolavà, en lloch de donarli un llonguet, li donà un pessich. L'Avi, enrabiat, brandà la trompa enlaire, y, aprofitantse de que en Bolavà estava molt abocat a la barana, li agafà l'orella ab la trompa y l'obligà a acostarse. Quan el va tenir allí, l'alsà enlaire, y, ab la mateixa facilitat que s'empassa un llonguet, l'elefant s'empassà a n'en Bolavà d'una glopada.

Quan en Bolavà se trobà a dins de la panxa de l'elefant, com que la serenitat no l'abandonava may, comensà a rumiar com ho faria pera sortir d'allí. Però les hores passaven y no trobava'l medi.

—Ara si que estich ben llest—pensava el pobre Bolavà, y per distreure la tristesa que li causava aquell extrany empresonament, s'entretenia mirant les parets de l'estómac de l'Avi, lo que podia efectuar no més de tant en tant, quan aquest alsava la trompa, permetent entrar un xich de claror per la boca.

Tantes hores varen passar, que per fi en Bolavà comensà a tenir gana.

—Avuy si que no soparé—pensava l'infelis. Pero encara no havia acabat de ferse aquet pensament que, ab la major sorpresa, va veure baixar per la gola de l'elefant un llonguet senceret. En Bolavà va dirse «gracies» y se'l va menjar de bona gana. Després d'aquell ressopó, en Bolavà se disposà a dormir, però un altre llonguet baixà pel mateix indret. Y es que a fóra hi havia una colla de nens que's divertien obsequiant a l'Avi ab llonguets.

—Si'n cauén masses, agafaré un empatx—va dirse en Bolavà, y disposat a descansar, va despreciar tot aquell be de Deu de llonguets que li queyen, y's posà a dormir.

Encara no feya un quart que havia trencat el són, que ¡patapluf!, se despertà sobressaltat, y lo que es pitjor, xop com una esponja molla.

—Té, ara plou y no tinch paraigua.

Lo que havia succeït era que l'elefant, tip de llonguets, s'havia posat a beure aigua per la trompa, rebentla tota en Bolavà al seu damunt.

Empipat per aquet contratemps, en Bolavà ja no va voler dormir més, sinó rumiar el medi de sortir aviat de la panxa de l'elefant.

Y com que rumiant les idees venen, en Bolavà's recordà de la pastilla de savó que portava, y, sense pensarshi gens, se la va treure de la butxaca y comensà a ensavonar el paidor de l'elefant, lo que li va ser molt fàcil ab l'aigua que hi havia.

Tots sabèu, estimats lectors meus, els efectes del savó quan un ne menja. Aixís es que tot va ser acabar d'ensavonar y l'estómac de l'elefant comensar a anar amunt y avall, fins que ab un darrer esforç en Bolavà se trobà tret a fòra.

—Vaja, l'Avi s'ha marejat, pobret—va fer en Bolavà burlantsen. Y sense esperar la resposta, saltà la tanca de la gabià y fugí més depressa que corrents.

¿Veritat que això sembla mentida? Jo tampoch m'ho creya, però en Bolavà, enfadat al veure que posava en dubte la seva paraula, me va dir molt seriosament:

—Si no t'ho vols creure, aquí va la prova de que es cert tot lo que t'he contat.

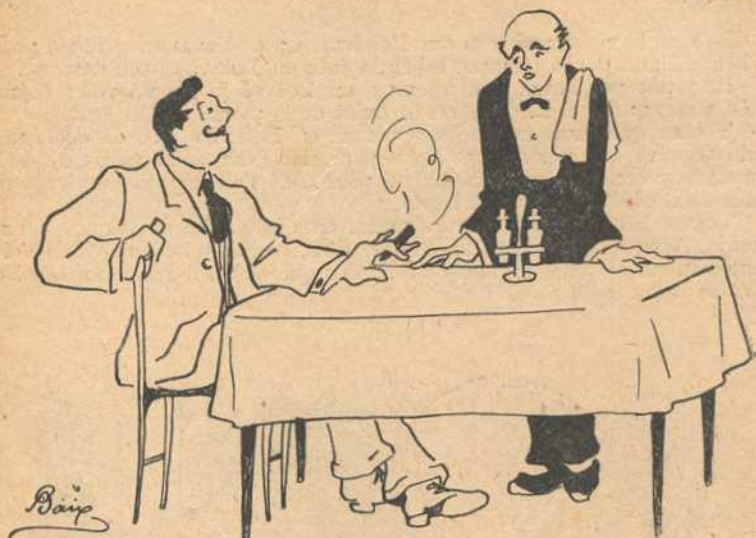
Y comensà a treures llonguets de la butxaca.

—¿Ho veus? Tot això són llonguets que vaig anarme embutxacant a mida que l'elefant se'ls empassava.

Davant d'aquesta prova, no queda més remey que creures aquet fet extraordinari den Bolavà.

Ab el seu permis,

J. M. F. T.

A LA FONDA

- ¿Què voldria per dinar, senyoret?
 —¿Teniu peus de porch?
 —Sí, senyor.
 —Veyam, caminéu una mica.

Més epigrames escolars

—¿Què es *círcol*?—Va preguntà
 el mestre a un petit minyó;
 a lo que ell va contestà:
 —Un lloch de reunió
 hont sol anarhi el *papà*.

—Veyam, digui, vostè, Andrèu:
 ¿quina es la planta vulgar
 que en tot clima's pot trobar?
 —Deu ser la planta... del peu.

—¿Quina forma de govern
 domina més als Estats
 d'Europa? Digui Malats.

—Dissimuli, senyò Isern...
 Prò la pregunta es tan crítica
 que no la puch contestà,
 perque no vol el *papà*
 que'm fiqui en rès de política.

—Anomeni un animal
 de dos potes.

—No'n sé cap.
 —¿Còm s'entén? Això no sab?
 ¡Sí n'hi hà un gavadal!
 —Donchs, per més quem'hi capfico,
 no atino en cap...

—Es curios;
 la gallina ¿no'n té dos?

—Ah, no, senyor; dos... y *pico*.

NYIC

VI Concurs d'EN PATUFET

(Poèlich)

Aquesta vegada, els lectors que vulguin pendre part en el Concurs que anunciem, hauràn d'invocar a les Muses pera que'ls hi donguin inspiració pera trobar els *consonants*.

Els *consonants* són els mots que acaben igual que la paraula ab la qual han de *consonar*, com bufa-baldufa.

Se tracta, donchs, en aquest VI Concurs d'EN PATUFET, d'endevinar el mot que correspon als espays que s'han senyalat ab punts en la poesia que publiquem més avall.

Com es natural, aquets mots han de tenir el nombre de silabes que'ls pertoquin, pera que'l vers no resulti, ni massa llarch, ni massa curt. Es qüestió, donchs, de tenir *oïdo poèlich*, y per això fem aquest concurs, pera veure si'ls nostres lectors posseeixen aquest sisè sentit.

A continuació, va la poesia objecte del Concurs:

EL CRIAT BADOCH

Una vegada hi havia
un senyor molt exigent
que un criat tonto
per que'l servis.....

Un dia va demanarli
que li portés el calsat
y el seu criat va
un parell

y quan ab tota energia
l'amo li donà entenent
de l'erro que
ell va respondre

«Veurà, senyor, no s'enfadi
ni s'ho prengui tan a mal,
perque, y no s'cregui que....
l'altre parell es

LLUCAPOCH

S'ha de tenir en compte que'ls versos han de consonar, el primer ab el tercer y'l segon ab el quart.

CONDICIONS

I. S'otorgarà un primer premi, al concursant que endevini exactament tots els mots que han d'ocupar els espays marcats per una ratlla.

II. Se concediran dos altres premis menys imporants, als concursants que segueixin en nombre de mots endevinats.

III. En cas de que ningú endevini *tots* els mots, se donarà el premi al que n'hagi endevinat més.

IV. En cas d'empat, se sortejaran els que hagin endevinat igual nombre de mots, com de costum.

V. Els concursants hauràn d'enviar una copia de la poesia «El criat badoch», escrita ab lletra clara y ben llegible, posant els mots endevinats ab tinta vermella, o ab negra y subratllats.

LA HISTORIETA AL EXTRANGER

Un pagès bo y confiat

VI. Tots els treballs s'hauràn d'enviar a la nostra Administració, Cardinal Casañas, 4, fins per tot el dia 27 de Maig.

VII. Als guanyadors dels tres premis se'ls hi publicarà el retrat en EN PATUFET, pera que tots els lectors puguin veure si són guapos.

¡Y ara a fer feina!

EN PATUFET

tanca dins l'estable un bou

Les faules d'Isop

Adaptades expressament pera EN PATUFET

Noticia preliminar

ISOP fou un famós fabulista grech, que, segons la tradició, morí a mans dels guerrers de Delfos.

El recull de les faules d'Isop, escrites en prosa grega, d'un estil sech y concís, s'atribueix a Demetrius de Falero (300 abans de J. C.)

Conten d'Isop el següent fet, que donem com a noticia preliminar, perque ell demostra l'ingeni de aquest autor de la Grecia antiga:

Una vegada, el seu amo y senyor, anomenat Xanthus, li donà l'ordre de que anés a comprarli al mercat lo millor que hi hagués.

Isop hi anà y comprà llengues. Isop les condi-

mentà ab diferentes salses y les servi pera'l dinar. Els convidats de Xanthus, al veure que a cada plat els hi servien la mateixa vianda, se varen disgustar.

—¿No t'he dit que portessis lo millor que hi hagués al mercat?— li va preguntar l'amo.

—Sí, missenyor—va respondre Isop, molt respectuosament.—¿Y què hi hà de millor que la llengua? És el tot de la vida; la clau de les ciencies, l'organ de la veritat y de la rahó; per ella s'edifiquen les ciutats y's reglamenten, s'instrueix, se permadeix, se regna en les As-

samblées, y's compleix el primer dever, que es el de lloar als deus.

Xanthus escoltà boca-badat al seu esclau, y, ab el desitg de ferlo quedar malament, li digué:

—Està be lo que dius, però demà me portaràs lo pitjor que trobaràs al mercat.

L'endemà Isop se n'entornà al mercat y comprà llengues altra vegada.

—Però ¿què es lo que'm portes aquí?—li cridà'l seu amo.—¿Altra vegada llengues?

y per procediment nou

—Es lo pitjor que hi havia al mercat y com que vos m'havéu demanat lo pitjor...

—Y per què dius que les llengues són lo pitjor, haventme dit ahir que era lo millor?

—Perque la llengua es la mare de totes les discussions, la dida de tots els plets, la font de les divisions y de les guerres; si es l'organ de la veritat, també ho es de l'erro, y lo que es pitjor, de la calumnia. Per ella's destrueixen ciutats, y si ab ella se

pot lloar els deus, també ella es l'organ de la blasfemia y de l'impietat.

Després d'aquesta petita narració, no'ns queda més a dir, sinó que creyem que'ls nostres lectors llegiran ab gust y interès les Faules d'Isop que anirem publicant en números successius, adaptades expressament pera'l nostre periòdich.

Audit

Un tipu que sempre acostuma a estar a tres quarts de quinze cau malalt, y el metge, després de receptar-li una medicina, li diu:

—Respecte a menjar, poch, y si té set, begui vi sol.

Al dia següent li pregunta:

—¿Què va menjar ahir?

—Una friolera.

aquell se li torna un Avi.

—Y ¿va beure vi sol?

—Sol, sol, no senyor; el vaig beure davant de la meva dona.

JOSEPH ALBAREDA

V Concurs d'EN PATUFET

Resultat del sorteig

Verificat el sorteig entre'ls sis concursants que havien obtingut igual nombre de mots, han resultat adjudicats els premis als noys següents:

1.er Premi.—(Consistent en un magnífich «billard anglès», graciosa ofrena de l'acreditada casa de joguines **El Ingenio** a en

Joaquim Pascual

2.^{on} Premi.—(Dos llibres de la Biblioteca PATUFET) a en

Joseph M.ª Gausset, de Reus

3.er Premi.—(Dos llibres de la Biblioteca PATUFET) a en

Joseph Peracaula y Torelló

A tots els hi donem l'enhorabona, féntlosi avinent que poden passar qualsevol dia a recullir els premis respectius.

Preguem als tres premiats que's serveixin enviar, tan aviat com puguin, el llur retrat, a fi de publicarlos en el PATUFET.

Ademés, la Redacció d'EN PATUFET, considerant que'ls altres tres concursants són també mereixedors d'alguna distinció, ha acordat, com a excepció, regalar un llibre de contes a cada un dels tres concursants restants:

Manel Miró.—*Joan Segura Lamich.*—*Vicens Martínez, de Martorell*
els quals poden passar a recullir el llibre.

EN PATUFET

EL «BATH'S CLUB» DE LONDRES

Club anglès ahont les nenes aprenen a nedar i fan exercicis gimnàstics dins de l'aigua mentre les seves mamas se les contemplen y les hi aplaudeixen els seus exercicis acuàtics. És un dels agradosos passatemps dels saxons y que fa els patufets forts a Anglaterra.

L'ostiak

ELS ostiaks, que habiten un poble al nord de Rússia, encara que mitg salvatges, se distingeixen pel seu desinterès y sa probitat.

Vensaquí un exemple:

Un marxant rus, anant a fira a

Beresof, passà la nit en la cabanya d'un ostiak.

Al endemà, quan el rus se'n anava, va perdre a alguna distància de la cabanya, una bossa plena d'or. El fill de l'ostiak, passant per casualitat pel lloch hont la bossa va ser perduda, la vegé, y, apartantse pera no tocarla, se'n

anà a casa seva. Al arribarhi, va contarho al seu pare, y aquet, deixant la feina, va anar a tapar la bossa (cuidant molt de no tocarla) ab tronchs d'arbre y fulleraca.

La bossa restà allí aprop d'un any; transeorregut aquet temps, tornà el rus a passar per casa l'ostiak; y li parlà de la pèrdua de la bossa.

L'ostiak, allavors, acompanyà al rus al lloch hont aquella estava, y el rus, extranyat, li preguntà:

—¿Per què no la dyes a casa teva?

A lo que l'ostiak respongué:

—Mon Deu me guardi d'agafar ni tocar res que no sigui meu. Tal com te va caure, la bossa està. Si jo l'hagués tan sols tocada, ja fora un sacrilegi que'm pesaria sobre'l meu front tota la vida.

Per l'adaptació del francès

N. SNESSA

Trenca-closques

El problema del fuster

Un fuster va ser enviat a buscar pera tapar un tros d'empostissat que midava 20 centímetres de llargada (fig. 1). Però'l parroquià, pera estalviar, va dir al fuster que pera tapar el tros fes servir una fusta que ell tenia y que midava 30 centímetres d'amplé per 80 de llarch, (fig. 2).

El fuster, al veure la fusta que li donava, va dir que ab ella sols ne

1 mtr. 20 cms.

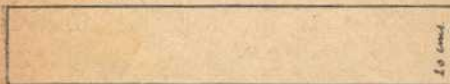

Fig. 1

tenia pera un xich més de la meitat y que'n sobraria una llenca; però'l parroquià li va replicar que si la

80 cms.

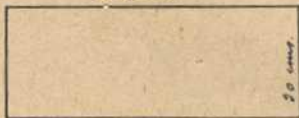

Fig. 2

partia be, ne tindria prou sense sobrarhi ni faltarnhi gens.

¿Com s'ho va fer el fuster pera tapar el tros d'empostissat número 1 ab la fusta número 2, sense que n'hi faltés ni n'hi sobrés gens?

Pentinat però poquet, perquè massa fa ximplet; y si ets noya fa coqueta; procura anar seria y neta.

Del llibre **Polidesa**, regles en vers, per Manel Rocamora, il·lustrat per en Joan Llaverias.

Totes les solucions.—Vicens Martínez, Manel Via, Joan Almirall, Pere Marqués, Eudalt Caseres y Emili Iglesias, Miquel Ventosa, Joseph y Domingo Archs, germans Pepeta y Miquel Remus, P. Corchero, A. Picañol, germans Daniel y Carolina Audi, Lluís y Peret Archs, Narcís y Teresa Bosch, J. G. Nin, Joseph Dalmau, germans J. y Cándida Vidal.

Cinch solucions.—Enriqueta Brunet, Gaspar Bartrina, Lluís Corbella, Joan Valde, Joseph Torrents, Enrich Madorell, (un sense firma), Eladi Sanz, J. Segalà, Joan y Maria Tarrida, Rafel Borràs, F. y G. Marxuach, Antò Anadrog, Enrich Isern, Joaquim Julibert, Miquel Burgés, Joan Montserrat, Ramon Pipó, Dionís y Maria Mes-tra, Laura y Maria Bertràn, Olaguer Godó, Joseph Sanabia, Pere Cotas, Salvador Corbella, E. Arola, germans Simón, Antoni Orpinell, Ramon Vidal, Celia y Pepeta Alemany, Alfons de Luna, Eduart Trias, Lluís Carulla, Joan Guarro, Jordi Galbart, Joseph Virgili, Josepha Sanromà, Joseph Mitjavila, Francesch Fornas, Esteve Cuguillera, Vicens Casanovas, Joan Serrabella, Joseph Castelltort, Magi Fabregat, Eme-ri Casademont, Lluís Moneny, Joanet, Pepeta y Eladi Guri, Pere Espanyol, M. Ca-ballero.

Quatre solucions.—Ramón Carbonell, germans Neus, Maria, Pepeta, Paquita y Joa-net Parellada, Joseph Armengol, Antoni Guasch, Enrich Domingo, Joseph Oliva, An-toni Claveria, Ll. y M. Guitart, Joseph y Ricart Manresó, Erminia Franquesa, Agusti Argelagué, Ignasi Marqués, Albert y Ramón Fàbrega, Jaume Girbau, Joseph M.ª Roig, Enrich Torruella, C. y E. Trunyó, Maria Villà, germans Carles, Maria y Trini-tat Fontfreda, Jaume Poch, Celia Crusellas, Roseta Font, Joseph M.ª Castells.

Tres solucions.—Joseph M.ª Vilaseca, Francesch Regàs, Isidre Olivé, Juli y Bal-domer Vilagut, Francesch y Francisqueta Vives, Joan Queral, Joseph Grau, Magda-lena, Antonia, Mercè y Lluís Montserrat, Mercè Montané, Manel Cruixent, Marcell Ri-poll, Baldomer Morató, Lleó Burgay, Ferràn González, germans Joseph M.^a y Maria Molins, Ramon Bassa, Jaume Cavell, Joan Duràn, Jaume Janer, Jaume Sardà, Jo-seph Torradell, P. Sunet, Heliódor Orero, J. J. Rosell, Concepció Capdevila, En-rich Bach, Maria y Antoni Verdura, Teresa Moragas, Maria Andilla.

Dues solucions.—Gustau Crusellas, Domingo Papiol, Pere Biosca, J. Gatuellas, Ramon Juncosa, Joseph Singla, Salvador Gómez, Pere Tarrida, Fausti Costa, Fran-cesch Costa, Enrich Bastus, Joseph Diuinenjó, Joan Diuinenjó, Pere Cortés, Lluís Trullà, Pere Capo, Maria Blanca, Rosa Jorba, Eudalt Aina, Ramon Antón, Antón Gili, M. Reverter, R. Calonge, Concepció y Assumpció Sellas, Joan Graus, Joaquim Ardivol, G. Llull, Ramon Graus, Marcell Fundonench, Francisco Solsona, Manel y Teresa Algorta, Pepeta y Maria Serrabella, F. Alfonso, Florenci Vilà, Joseph, Joan y Enriqueta Torrent, Joaquim Blanchart, Genaro y Nativitat Floria, J. Nimes, Aurora Tolosa, Agripina Mediavilla, germans Brú y Pepeta Aloy, Maria Mercès Alguersuari, F. Riús, Rafel Puig, Francisco Esteve.

Una solució.—Digna Burunat, Joseph Porta, Manela Morros, Paquito Carcereny, Joseph y Joan Ferrer, Jaume Lafarga, J. y A. Torrents, M. E. R. Tobella, Bertràn Joan Chinchilla, Assunció Mercader, Gerardo Chinchilla, Mercè Mercader, Joseph Sanllehy, Francisqueta Mercader, Ferràn Sembi, Joaneta Chinchilla, Roseta Mercader, Pepeta Chinchilla, Maria Guardia, Conrat Pelejero, Angeleta Sanz y Pepet Sanz.

GRAN ÈXIT DEL SUPLEMENT D'EN PATUFET

Pera correspondre al crescut èxit que ve obtenint el nostre Suplement, aquesta setmana, además de l'interessant novela

EL GEGANT DELS AIRES

comensa a repartirse una serie interessantíssima de targes representant

EPISODIS HISTÒRICS DE CATALUNYA

dibuixades expressament pera el Suplement, per en Llaverías.

Aquestes targes formaran una hermosa colecció recreativa y instructiva a la vegada, de manera que no quedarà ni un noy a Catalunya que no vulgui colleccionarles.

S'ha posat a la venda en la nostra Administració y en totes les llibreries de Barcelona, el volum enquadernat de les

Noves aventures den Massagrà

den Joseph M.ª Folch y Torres

magnificament il·lustrat per en Junceda.

Se ven al preu de 1 pesseta

CAMISERIA Y CORBATERIA

DE

JAUME SANS

Boqueria, 32.—BARCELONA

Als nens y nenes que comprin a la Casa
se'ls obsequiarà ab una bonica postal.

ESPECIALITAT EN LES CAMISES A MIDA

—¿Qué es això, papà?

—Una targeta de la mamà, ¿veus? Diu: Beneta Picapoll y Tarongina. Reb els dimars.

—¿Qué fas noy, aquí?

—La meva targeta. Peret Nasgraciós y Picapoll. Reb poch o molt cada dia.